



SACRED HYMN · TAMIL WITH MEANING

THIRUVEMPAVAI

Manikkavasagar

Twenty verses of eight lines each, as sung through the month of Margazhi.

VERSE 1

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

Girl with bright, wide eyes, we sing of the rare, great Light that has no beginning and no end, and still you sleep - are your ears made of stone? When the praise of the Great Lord's long-anklet feet rang down the street, one of us sobbed, forgot herself and rolled from her flowered bed to lie senseless on the floor; yet you lie here unmoved. What is this, our friend?

VERSE 2

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோார்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்

Jewelled girl, day and night whenever we talked you said your love was all for the Supreme Light; have you now given that love to this flower bed? The sleeper answers: Shame, jewelled friends, is this a time for teasing? The others say: the radiant Lord of Shivaloka, who dwells in the little hall of Tillai, comes to give us the flower feet the gods are too shy to praise - who are we to call ourselves his lovers?

VERSE 3

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்

Girl with a pearl-white smile, you used to wake before us, meet us and say sweetly, your mouth watering, 'My Father, the Blissful One, the Nectar' - come and open your door. The sleeper says: you are old devotees of the Lord, rich in his ways; would it be wrong to clear the faults of a new devotee and take me along? The others reply: do we not know your love? Would hearts so lovely not sing of our Shiva? This is all we want of you.

VERSE 4

ஒள்ளித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்

Girl with a smile like bright pearls, has it not dawned yet? The sleeper asks: have all the parrot-voiced girls come? The others say: we will count and tell you, but do not waste the time in sleep. We sing of the one medicine of the gods, the great truth of the Vedas, the One sweet to the eyes, our hearts melting from within; we will not count for you - come out yourself, count us, and if anyone is missing, go back to sleep.

VERSE 5

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

You trickster with a mouth of milk and honey, who boasts that she knows the mountain-Lord whom neither Vishnu nor four-faced Brahma could find - open your door. We sing the form of the One unknown to earth, heaven and all others, and the grace with which he took us as his own and cherishes us; we cry 'Shiva, Shiva' and still you do not stir. Is this the way of the girl with fragrant hair?

VERSE 6

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்

Doe-eyed girl, yesterday you said, 'Tomorrow I will come and wake you all myself'; tell us without shame where that promise went - has it not dawned yet? We have come singing the long-anklet feet of the One whom sky, earth and all others cannot know, who came of himself to take us and rule us; open your mouth for us. Your heart does not melt - that is your own loss; now sing of the Lord of us and of all.

VERSE 7

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாளன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

Mother, is this another of your games? The great Lord, the One whom the many gods cannot even conceive - at the sound of his conches you would cry 'Shiva', and before anyone said 'Lord of the South' you would melt like wax in fire. Now we have all, one after another, called him 'my Lord, my King, my sweet nectar' - listen! Do you still sleep? You lie idle like hard-hearted fools; what kind of sleep is this?

VERSE 8

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்

The cock crows, birds call everywhere, the music plays in seven notes and white conches sound on every side; we have sung of the peerless Supreme Light, the peerless supreme Grace, the peerless great truths - did you not hear? Bless you, what sleep is this? Open your mouth. Is this what devotion to the Lord comes to? Sing of the One who stands as the first of the ages, the Lord who shares his body with the Goddess.

VERSE 9

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்ப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய்

You, older than the most ancient of things and ever new beyond all newness: we, your servants who have you as our Lord, will bow at the feet of your devotees and belong to them. They alone shall be our husbands, and we will serve them gladly as they ask. If you, our Lord, grant us this, we will want for nothing.

VERSE 10

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

His flower feet reach below the seven nether worlds, beyond all words; his flower-crowned head is the end of all things. Half of him is the Goddess, and his form is not just one; though the Vedas, the gods and the earth praise him, he is our one friend who cannot be praised to the end, and he dwells among his devotees. You maidens who serve in the temple of the faultless Lord: what is his town, what is his name, who are his kin, who are strangers, and how shall we sing of him?

VERSE 11

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்

Diving into the wide pool thronged with bees, splashing with our hands and singing your feet, we, your hereditary servants, Lord, have flourished. You who are red like blazing fire and bathed in white ash, rich Lord, bridegroom of the maiden with slender waist and wide dark eyes - in the play by which you take us as your own, we have gained every way of salvation that the saved can know; guard us so that we never weary.

VERSE 12

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்

Let us bathe in the wide waters: the holy Lord we shout and dance for so that the clamour of birth's sorrow may end, the Dancer who dances in fire in the little hall of fair Tillai, who in play protects, creates and withdraws this sky, the earth and all things. Speaking of him, bangles tinkling, girdles jingling, bees humming over our braided hair, let us splash in the flowering pool and praise our Lord's golden feet.

VERSE 13

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

With its dark blue lilies, its fresh red lotus buds, its flocks of water birds, and the coming of those who wash away their impurities, the brimming pool looks like our Lady and our Lord together. Let us leap and leap into it, our conch bangles ringing, our anklets chiming, our breasts heaving and the water swelling around us, and bathe in this lotus-flowered water.

VERSE 14

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்

Earrings dancing, golden jewels swaying, garlands and tresses swinging, swarms of bees dancing, we bathe in the cool water and sing of the little hall of Tillai; we sing the truth of the Vedas and the One who is that truth, sing his light and the konrai garland he wears, sing him as the beginning and the end; we sing the feet of the bangled Lady who nurtured us and set us apart, and bathe.

VERSE 15

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

Again and again she says 'Our Lord'; her mouth never stops praising our Lord's glory, her mind overflows with joy, her eyes stream with endless tears; she bows to the earth and to none of the gods. That a person can grow so mad with love for the great King - who is the wise One who claims people this way? Girls with bodices, let us sing his feet with full voices and plunge into the lovely flower-water and bathe.

VERSE 16

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்

O rain cloud, first draw up the sea and rise, shining dark like our Lady who rules us; flash like the slender waist of our Lady; thunder like her golden anklets; bend into a bow like her sacred brow. Then pour down on us like the sweet grace that she, never apart from our Lord, showers on his devotees and on us before we even ask.

VERSE 17

செங்கண் வன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

Sing of our Lord, the hero who brings us a joy found nowhere else - not with red-eyed Vishnu, not with four-faced Brahma, not with the gods - who with the Lady of dark, fragrant hair cherishes us, comes into every one of our homes and gives us his red-lotus golden feet; the gracious King, the rare nectar of us his servants. Singing of him for our good, let us plunge into the lotus water and bathe.

VERSE 18

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

As the gems on the crowns of the gods lose their lustre when they bow at the lotus feet of the Lord of Annamalai, so as the sun's rays spread and the darkness hides, the cool moonlight fades and the stars slip away. Sing the feet of the One who is woman, man and neither, the shining sky and the earth, all of these and yet beyond them, the nectar for our eyes; maiden, plunge into this flower-water and bathe.

VERSE 19

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்று
அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோர் எம்பாவாய்

Fearing that the old saying 'the child in your hand is yours to protect' may come true anew, our Lord, we tell you one thing - hear it: may we embrace no one but your devotees; may our hands do no work but yours; may our eyes, night and day, see nothing else. If our Lord grants us this, what does it matter to us where the sun rises?

VERSE 20

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்

Praise to you: grant us your flower feet, the beginning of all; praise to your tender red feet, the end of all; praise to the golden feet from which all beings arise; praise to the flowery feet in which all beings find joy; praise to the twin feet in which all beings end; praise to the lotus that Vishnu and Brahma could not see; praise to the golden flowers that took us and saved us. Praising him, we bathe in the waters of Margazhi.

READ IT ON ITS PAGE

The Thiruvempavai with its meaning, how and when it is recited, and the same text in five more scripts:
astrobhava.com/mantra/thiruvempavai/



PERFORMED FOR YOU

THE UMA MAHESHWARI HOMA, IN YOUR NAME

At our Yagna Ashram, telecast live · astrobhava.com/product/uma-maheshwari-homa/

Book →

AstroBhava · www.astrobhava.com · support@astrobhava.com · +91 96295 55442
An initiative of Vedhon Management Consultants (OPC) Pvt Ltd, Pollachi